

РЕШЕНИЕ

№ 7782

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9929** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - С., срещу Решение № 2043 от 02.05.2023 г. по НАХД № 12831/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 3-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 129/18.07.2022 г., издадено от Директора на РИОСВ - С., с което на „КАЛЦИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 166, т. 3 във вр. с чл. 165, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/.

Касаторът посочва, че СРС неоснователно е отменил НП, като е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, защото не може да се установи дали ответникът по касационното производство е санкциониран за нарушението, посочено в АУАН (по чл. 157 ЗАНН) или за друго нарушение, например по чл. 166, т.3 във вр. с чл. 165, ал. 2 във р. с чл. 53 от ЗАНН, както е посочено в НП. Касаторът оспорва извода на съда, че НП не може да бъде издадено за нарушение, различно от посоченото в АУАН. Твърди, че в случая е налице хипотезата на неизпълнено задължително предписание, дадено с констативен протокол по чл. 155 от ЗООС, както

е посочено в Констативен протокол № ПД-Вл.В-08/03.12.2021г., а не с констативен протокол по чл. 157б от ЗООС. Последният се издавал при съвместна проверка по отношение на оператори на предприятия/съоръжения класифицирани с нисък и висок рисков потенциал по чл. 103, ал.2 от ЗООС, каквото „КАЛЦИТ“ ЕООД не било. Проверката се извършвала от съвместна комисия, определена със заповед на министъра на околната среда и водите, съставена от представители на МОСВ, МВР, ИА „ГИТ“ и кметовете на общините. Комисията, извършила проверката, за която е издаден Констативен протокол № ПД-Вл.В-08/03.12.2021г. не била в такъв състав. Моли за отмяна на съдебното решение и потвърждаване на наказателното постановление. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът – „КАЛЦИТ“ ЕООД, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението да бъде оставено в сила. Мотивират се твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 3 и 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушението в АУАН била определена по чл. 166, т.3 във вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗАНН, а в НП – по чл. 166, т.3 от ЗАНН във вр. с чл. 165, ал.2 от ЗАНН, което създавало правна несигурност за ответника и пречило упражняване на правото му на защита. На следващо място процедурата по издаване на АУАН била опорочена, тъй като актът бил издаден от инсп. Б. М., който участвал в извънредната проверка, при която е съставен Констативен протокол № ПД-Вл.В-08/03.12.2021г. Твърди се, че по този начин бил нарушен принципът за безпристрастност, установен в чл. 10 от АПК. Излага, че били налице и предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Моли решението да бъде оставено в сила. Претендира разноска по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде уважена като основателна.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Жалбата е подписана от Р. П. – М., директор в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ оправомощена съгласно Заповед № 97/24.09.2021г. на директора на РИОСВ – [населено място] за времето, през което директорът отсъства по болест съгласно болничен лист за временна неработоспособност № Е20231625130. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Софийски районен съд е приел от фактическа страна, че при извършена проверка на 05.01.2022г. в деловодната система на РИОСВ - С., отразена в протокол №2/05.01.2022г., е установено, че „КАЛЦИТ“ ЕООД не е изпълнило в срок задължително предписание, дадено по т. 1 от констативен протокол №ПД-ВлВ-08/03.12.2021г., в срок до 10.12.2021г. да представи за утвърждаване в РИОСВ-С. писмена информация за разположението и броя на точките за пробовземане към 4бр. ИУ, съответно към 1бр. шахтова пещ, инсталация за микронизация на варовик, инсталация за микронизация на вар и инсталация за микронизация на емисиите на вредни вещества с производствените газове в съответствие с изискванията на чл.11, ал.2 от Наредба №6/1999г. Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН №26/2022г. от 17.02.2022г., протокол

№2/05.01.2022г. и констативен протокол №ПД-ВлВ-08/03.12.2021г. Разпитани по делото са свидетелите Б. Д. М. - актосъставител и Р. С. В. - присъствала при установяване на нарушението и съставяне на акта, според които при извършена предходна проверка на площадка на дружеството - жалбоподател на 03.12.2021г. се констатирало 4бр. изградени и в експлоатация изпускащи устройства, съответно по едно към шахтова пещ, инсталация за микронизация на варовик, инсталация за микронизация на вар и инсталация за микронизация на негасена вар, които не били оборудвани с пробовземни точки, съгласно изискванията на чл.11, ал.2 и чл.12 от Наредба №6/1999г. По тази причина бил съставен констативен протокол №ПД-ВлВ-08/03.12.2021г. и дадени задължителни предписания по т.1 от същия протокол със срок за изпълнение 7 дни дружеството да представи за утвърждаване в РИОСВ- С. писмена информация за разположението и броя на точките за пробовземане към 4бр. ИУ, посочени по-горе, в съответствие с изискванията на чл.11, ал.2 от Наредба №6/1999г. След изтичане на дадения срок, от дружеството посочили, че не са изпълнили указанията и след проверка в деловодната система установили, че няма депозирана изискваната писмена информация. За нарушението съставили АУАН в присъствие на представител на дружеството, въз основа на който било издадено и процесното НП.

За да отмени наказателното постановление, СРС е формирал извод, че актът не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Конкретно, бил издаден при допуснати нарушения на процесуалния закон във връзка с несъответствие на нарушените законови разпоредби, посочени в АУАН и НП, като дружеството бил поставено в ситуация на несигурност и невъзможност да разбере за кое нарушение е наказано.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, но неправилно. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи съгласно чл. 69а, ал. 1 и чл. 69, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗООС. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалния закон, които да накърняват правото на защита на жалбоподателя. Нарушението е описано ясно с посочване на правната квалификация, санкционната норма и размера на наказанието. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, определена е датата на извършване на нарушението – първия ден след изтичане на крайния срок за изпълнение на дадените задължителни предписания, мястото на извършване на нарушенията, като същите са описани ясно и точно. Въпреки установеното несъответствие между правната квалификация на нарушението в АУАН И НП, наказващият орган е издал оспорвания акт при наличието на предпоставките по чл. 53, ал 2 от ЗАНН - извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина са установени по безспорен начин. По тази причина въпреки погрешно посочване на законовите норми, които са нарушени в АУАН, административнонаказващият орган е бил задължен да издаде наказателно постановление. След като е направил извод, че действително е извършено административно нарушение, той е бил задължен да посочи точната разпоредба, която е нарушена. С чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН е въведено изискването в НП да бъде посочена правната разпоредба, която е нарушена, без да препраща по този въпрос към посочената такава в АУАН. Административнонаказващият орган не е обвързан от дадената в АУАН правна квалификация на нарушението. Именно в НП административно-наказващият орган изрично прецизира това обстоятелство, като

посочва и разпоредбата на чл.53 от ЗАНН сред основанията за издаване на НП. Преценката дали едно допуснато по време на висящо пред АНО производство процесуално нарушение е съществено или не, зависи от това дали същото по естеството си води до ограничаване процесуалните права на наказаното лице, респ. пречи на същото в пълен обем да осъществи защитата си по фактите и приложимия закон. Тази преценка винаги е конкретна. В конкретната хипотеза, дори да се приеме, че има допуснато нарушение при съставяне на АУАН, същото не води до ограничаване правото на защита на наказаното лице именно, защото не съставлява пречка то да организира в пълен обем защитата си срещу наказателното постановление.

Правилно е приложен и материалния закон. Безспорно между страните, а и от доказателствата по делото е видно, че задължителни предписания дадени в т. 1 от констативен протокол №ПД-ВлВ-08/03.12.2021г. със срок за изпълнение до 10.12.2021г., не са изпълнени в срок, като в РИОСВ е постъпило писмо, с което „КАЛЦИТ“ ЕООД уведомява, че не е изпълнило предписанията. Също така, констативният протокол и задължителните предписания не са оспорвани от дружеството. Правилно административнонаказващият орган е санкционирал „КАЛЦИТ“ ЕООД за нарушение на чл. 166, т.3 от ЗООС за неизпълнение на предписанията, дадени в констативен протокол по чл. 155, ал.2 от ЗООС.

Случаят не представлява маловажен случай на административно нарушение по см. на чл.28 ЗАНН, тъй като не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните за този вид. Обстоятелството, че нарушението е първо, е обусловило налагането на санкция в минимално предвидения от в чл.165, ал.2 от ЗООС размер.

По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2043 от 02.05.2023 г. по НАХД № 12831/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 3-ти състав и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 129/18.07.2022 г., издадено от Директора на РИОСВ - С., с което на „КАЛЦИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 166, т. 3 във вр. с чл. 165, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

